

berettigede til Mistillid; men jeg har just ikke altid den samme stærke Tillid til hans Ledere, til dem, han tidt med stor Trofkyldighed følger, og jeg har just ikke saa særdeles stort Tillid til den svage menneffelige Natur. Det er allerede, navnlig af den høitærede Minister foruden af flere andre ærede Talere, saa stærkt og klart paavist, hvilken Betydning det har for at holde Fristelser borte eller i alt Fald for at modstaae dem, naar de komme, at disse Midler staae opførte, saaledes som de staae. Jeg skal ikke sige Noget dertil, det vilde være overflødigt. Og det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgrebs (Berg), som dog ved sit Forslag for næste Finantsaar uægtelig ikke tager en eneste Skilling bort fra disse Formaal, brugte igaar selv en Uttring, som maaffee kunde fremkalde en lille Smule Mistillid; thi han talte om, hvor harmeligt det var, at der i disse Skuffer ofte samledes store Overflud, medens Statskassen var i Trang og i dyre Domme maatte gjøre Laan. Det er et lille Fingerpeg om, hvortil disse Midler kunne blive anvendte, naar man nedriver de Bomme, som, om de end ikke have afgjørende Betydning, dog endnu staae og give en ikke ringe Garanti.

Jeg troer, at det Betænkkelige ved dette Forslag just ikke ligger i, at det er kommet fra et Mindretal i Udvalget, stillet som Ændringsforslag til Finantsloven — der kan jo komme og er i Virkeligheden kommet saamange Forslag, som ere blevne forkastede —, men det ligger efter min Formening dert, at det, efter hvad der er almindelig bekjendt og som jeg derfor vel uden Betænklighed kan omtale, er vedtaget af et stort politisk Parti, at dette Forslag skulde stilles og støttes. Deri seer jeg nemlig Spiren til en Conflict, som kan være meget vanskelig. Jeg formoder nemlig, at ærede Medlemmer ikke ville stemme for at opstille dette Forslag her ved 2den Behandling, uden at det er deres alvorlige Mening at fastholde det ogsaa, fremdeles, thi det vilde dog stride lidt mod Thingets Bærdighed, om vi ved 2den Behandling af en saadan Sag omkalfatrede et saa stort Ufsnit af Finantsloven, for senere hen ved 3die eller 4de Behandling

paany at omkalfatre det. Jeg antager saaledes, at det er Meningen, hvis Forslaget nu vedtages, da fremdeles at fastholde det, men da vilde der fsee Gæt af Tv, enten et Ministerffiste eller en Opøsning af Folkethinget. Begge disse Dele anseer jeg imidlertid for mit Bedkommende som Under, thi de træde forstyrrende iveien for den fredelige og rolige Samvirken mellem Regjeringen og Rigsdagen, som er en Betingelse for, at der kan komme praktiske og gode Resultater ud af vor Lovgivningsvirksomhed. Men Ordspørgot siger: Der er Ingenting saa galt, det jo dog er godt for Noget. Jeg antager nu, at det Gode, som er fremkommet herved, skulde være, at der bliver givet Stødet til, at det paa regelmæssig Maade tages under Overveielse, om der ikke burde foretages tidsvarende Forandringer med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Instituter ere opførte, og hvorpaa de i det Hele administreres. Jeg takker den ærede Minister for den Udtalelse, han idag er fremkommen med om dette Spørgsmaal, og som er ganske anderledes tilfredsstillende og bestemt end den, han fremsatte igaar. Jeg anseer det derfor for overflødigt at udvilte yderligere, hvad der i Betænkningen ganske antydningssviis er sagt herom.

Det var vist egentligt min Pligt ogsaa at omtale forskjelligt af de andre Forhandlingsgenstande, der igaar og idag have været fremme, men jeg maa tilstaae, at jeg troer ikke, at Herden vil tabe Meget, om jeg tier stille, og da vi nu have forhandlet længe og Afstemningen vil tage meget lang Tid, antager jeg, at Thinget ønsker nu at komme til Afstemning.

Formanden: Der er et Par Medlemmer, som endnu have begjært at udtale sig, men der er fremsat Begjæring om Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Usting, A. Hage, Klein, Raben, Hoyer-Møller, Hindenburg, Bille, C. B. Nyholm, Schleppegrell, H. C. D. Müller, S. M. Mørk, S. Jørgensen, Corn. Petersen, Efferø, S. S. Holm og C. G. Mørk. De Medlemmer, som endnu have ønsket at udtale sig, ere de ærede